

ע"פ 5026/10 - פיראש נעימי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורם פליליים

עפ"ג 5026-10-16 נעימי נ' מדינת ישראל
בפני כב' השופט יוסף אלרון, נשיא
כב' השופט יוחאל ליפשיץ
כב' השופטת אורית ינשטיין
המעורער פיראש נעימי
נגד מדינת ישראל
המשיבה

פסק דין

לפנינו ערעור על גזר דין של בית משפט השלום בקרים (כב' השופט י' טורס) מיום 9/9/2016 בתיק פלילי 15-09-26121 לפיו הורשע המעורער על פי הodium בכתב אישום מתוקן בעבירות של פצעה בצוותא כשהעבריין מזויין, לפי סעיפים 334 + 335(א)(1) + 29 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"), ותקיפה סתם על ידי שניים או יותר, לפי סעיף 382(א) לחוק העונשין.

כעולה מעובדות כתב האישום המתוקן, מר נמרוד סרג (להלן: "המתلون") הוא הבעלים של עסק לשטיפת מכוניות ברח' לוחמי הגטאות 25 בנהירה (להלן: "העסק").

בתאריך 9/9/15 בסמוך לשעה 16:46 הגיע המעורער יחד עם שניים אחרים לעסק ברכב השיר ונוהג על ידו, או אז, פנה אחד מהשלשה למתרון ואמר לו "מה אתה מפיען לנו בעסקים שלנו?".

עוד ציין בכתב האישום כי השלשה והמתلون נכנסו לתוך המשרד של העסק, ובעקבות חילופי דברים בין המעורער למתרון שמהותם אינה ידועה ובמועד המתרון והנאשמים עומדים בתוך המשרד ליד דלת הכניסה, תקף המעורער את המתلون שלא כדין, בכך שהחל דוחפו לאחר עבר השולחן במשרד, וזאת כאשר הנאשמים האחרים עומדים במקום ורואים את הנעשה.

במקרים אלו, כך נטען, תקף המעורער וחבריו את המתلون תקיפת סתם. בהמשך לאמור לעיל, המעורער נטל בקבוק זכוכית שהיה מונח על השולחן, והיכה במתרון בפניו באמצעות הבקבוק, וכן, יחד עם נאשם אחר בכתב האישום, היכה נמרצות במתרון באמצעות אגרופים וחבטות לאיזור פלג הגוף העליון, כל זאת בזמן שחברם לכתב האישום עמד בסמוך לדלת והחזקק את הידית על מנת לוודא שאנשים לא יכנסו למשרד.

כתוצאה ממעשים אלו, נגרמו למתרון פצע פתוח באזורי האף באורך של כ-1 ס"מ, וכן שפחו שטחי באיזור בפריאטלי מצד שמאל ונפיחות קלה מתחת לעין.

בטרם החלו להישמע ראיות המאשימה, הודה המערער במסגרת הסדר הטיעון בעובדות כתוב האישום המתוקן, כמפורט לעיל, כאשר ההסדר במהותו כלל חזרה MCP, הודה בעובדות כתוב אישום מתוקן, הרשעה וטיעון חופשי לעונש.

בטרם שמיית הטיעונים לעונש, נתבקש שירות המבחן להגיש תסקיר בעניינו.

בתסקיר שירות המבחן ציינו מכלול נסיבותו האישיות והמשפחתיות של המערער, בן 30 נשי ואב לשלווה ילדים, כמו גם העובדה שלחובתו עבר פלילי הכליל הרשות קודמות בעבירות סמים וקשרית קשור לביצוע פשע, לרבות ריצוי עונש מאסר בפועל לתקופה של 15 חודשים.

באשר לעבירות נושא כתוב האישום, התרשם שירות המבחן כי המערער קיבל על עצמו אחריות לביצוע העבירות והביע צער וחרטה על מעשיו. לדבריו האירוע היה על רקע חוב כספי "ויצא מכלל שליטה".

ציין כי נערכה סולחה בין המערער לבין המטלון, שירות המבחן מהרצין שהביע המערער להשתלב בהליך טיפולו ולכן המליץ להטיל עליו עבודות שירות לצד צו מבחן במשך 12 חודשים.

באת כה המאשימה בטיעוניה לעונש בבית המשפט כאמור, הדגישה את חומרת העבירות ונסיבות ביצוע העבירות, וטענה שמתחם העונש ההולם את מעשיו של המערער נע בין 30-16 חודשים מאסר בפועל. באשר לעונש בתוך המתחם הפנתה ב"כ המאשימה לעברו הפלילי של המערער שריצה מאסר בפועל וכן לחלקו המרכז של המערער באירוע.

משכך, טענה ב"כ המאשימה כי המלצת שירות המבחן בנסיבותיו של המקרה דן אינה עולה בקנה אחד עם מדיניות הענישה הנוגגת ואין לאמזה. לשיטתה, הסכם הסולחה שנערך אינם מפחית מחומרת העבירות ויש להטיל על המערער עונש מאסר בפועל ארוך, לצד עונשים נלוויים.

מנגד, ביקש הסניגור מבית המשפט כאמור לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהטיל על המערער עונש מאסר בפועל שריצה במסגרת של עבודות שירות.

כנימוקים לקולא ציין את הودית המערער בפתח משפטו, את ה"סולחה" שנערכה בין המטלון, העובדה כי לשיטתו המדובר באירוע תקיפה שאינו ברף הגבהה שכן הנזק שנגרם למטלון קל וכן כי עברו הפלילי של המערער ישן ובלתי רלוונטי.

בית המשפט כאמור התייחס לכך של כל אחד משלושת הנאים באירוע וקבע, בין היתר, כי "נאשם 2 (הumarur שבפנינו) היה הדומיננטי באירוע. הוא שניהל את האירוע, היה תוקפני מאוד לכל אורכו ואף היכה את המטלון באמצעות הבקבוק" (עמ' 38, ש' 25-27).

בית המשפט כאמור ציין כי התרומות שירות המבחן כי המערער מבטא אחריות למשעו והוא מעוניין להשתלב בהליך טיפולו היא מסקנה ראשונית שאינה מבוססת, שכן טרם הוחל בהליך טיפולו כלשהו המבטא שינוי מעשי באורח חייו של המערער.

לאור חומרת המעשים ומעברו הפלילי של המערער הדגיש בית המשפט כאמור כי אין יכול לאמץ את המלצת שירות המבחן, עם זאת, ציין כי בקביעת העונש בתוך המתחם תילך בחשבון המלצה זו כシיקול לקולא.

לאחר בחינת מכלול הפרמטרים הרלבנטיים הדרושים לעניין קבע בית המשפט קמא כי מתוך העונשה ההולם במקרה דנן הוא מאסר בפועל הנע בין 4-6 חודשים, וגורר על המערער את העונשים הבאים:

9 חודשים מאסר בפועל; מאסר מותנה למשך 6 חודשים לפחות 3 שנים עבירה אלימوت פיזית כלפי גופו של אדם; פיצוי למתלון בסך 5,000 ₪.

הURREUR שלפנינו מופנה נגד אורכו של המאסר בפועל שהוטל על המערער ונתבקשו במסגרת להורות כי עונש המאסר בפועל יקוצר ויורча בדרך של עבודות שירות.

בהתודעה הURREUR ובדין לפנינו טען ב"כ המערער כי מדובר בכתוב אישום המגולל את סיפורם של שלושה נאים אשר היו שותפים בצוותא לביצוע המעשים, אולם בית המשפט קבע מתוך עונשה שונה לכל אחד מהם ובכך שגה.

באשר לumarur, הסכימים הסנגור כי אכן חלקו היה "יותר דומיננטי", וכן "יותר גדול מעצם זה שהוא נתן את החבטה עם הבקבוק", עם זאת, טוען כי רק לגבי המערער ניתן תסקירות חובי וכי המערער ערך עם המתלון הסכם סולחה.

עוד הפנה בא כח המערער להודיה המערער בהזדמנויות הראשונה ולהרטה שהביע. כך גם, לעומת מה שבסמן של שלושה מיום ביצוע העבירות השווה במעטם בית, עבד בעבודה מסוימת ולמעשה שליחתו למאסר לאחרי סוג ובריח כיום תקיעת היליך השיקומי.

מנגד, הדגישה ב"כ המשיבה את חומרת המעשה וניסיבות ביצוע העבירות. ב"כ המשיבה הפנטה לקביעותיו של בית המשפט קמא אשר אבחן בין חלקם של הנאים ובאשר למערער קבע כי היה "הdominant", "המרכזי" "נihil את האירוע" וכן היה זה שabit בנסיבות הבקבוק בראש המתלון. כך גם הניסיבות האישיות וUberem הפלילי של שלושת הנאים הם שונים.

ב"כ המשיבה הוסיפה כי בניסיבות המקרה דנן והאלימות החמורה שהופעלה כלפי המתלון הרי שהעונש שהוטל הוא הולם ומקבול, תוך שהפנטה לעברו הפלילי של המערער שריצה בעבר מאסר לאחרי סוג ובריח.

בנסיבות אלה, טענה ב"כ המשיבה כי העונש שהוטל על המערער אינו חמוץ כלל, וביקשה לדוחות את הURREUR.

דין:

עיננו עיין היטב בגורם דין של בית המשפט קמא ובנימוקי ב"כ הצדדים ואנו קובעים כי דין הURREUR להידחות.

cidou, הלכה היא כי ערכאת הURREUR אינה נוטה להתערב בחומרת העונש כפי שהלה נקבע על ידי הרכאה הדינית אלא במקרים חריגים של סטייה ניכרת מדיניות העונשה הרואיה או כאשר נפלה בגורם דין טעות מהותית או כאשר מתקיינות ניסיבות מיוחדות המצדיקות את הדבר.

אנו סבורים כי המקרה דין אינו נופל בגדיר אותו במקרים חריגים המצדיקים את התערבותנו, ואף אנו סבורים כי בניסיבותו של המקרה שבפנינו העונש שהוטל על המערער סביר ו邏輯י ואולי אף מקל עם המערער ואין מקום להתערב בו.

עינן בגורם דין המנומך של בית המשפט קמא מעלה כי בית המשפט נתן משקל למכלול הפרמטרים, לcool ולחומרא,

עמוד 3

הרלוונטיים והדרושים לעניין, כמו גם לחומרת העבירות בהן הורשע המערער, נסיבות ביצוען, וחלוקתו של המערער ביצוע המעשים.

למקרה כתוב האישום וגזר דיןו של בית המשפט קמא אין ספק כי חלקו של המערער ביצוע האלים החמורה כלפי המתalon היה מרכזי ודומיננטי, שונה ונבדל מחלוקתם של שני הנאים הננספים שהועמדו לדין יחד עימיו.

המערער הוא שנטל לידי בקבוק זכויות והכה באמצעותו בראשו של המתalon. בהמשך חבט המערער ביחד עם נאשם נוסף בכל חלקו גופו של המתalon. המערער הוביל את האירוע והיה תוקפני לכל אורכו, ולמצאו הרבה של המתalon, תוצאה החבות בו לא הייתה חמורה הרבה יותר.

רבות נאמר על החומרה שבUberות האלים החולת ועל חובתו של בית המשפט לעשות אף הוא בענישה הולמת באלים הגוררת ברוחבה של עיר.

אין אנו מתעלמים מהמלצת שירות המבחן בדבר הטלת עונש מסר בפועל לריצוי במסגרת של עבודות שירות, כמו גם לאמור בתסaurus עניינו. אלא, שכדוע, תסקרי שירות המבחן, על אף ההערכה למקצועיותם הרבה, מהווים המלצה בלבד ובית המשפט רשאי להפעיל את שיקול דעתו בהתחשב בכלל האינטרסים העומדים בפנוי, ובפרט משקיעים שיקולים שבמدينות ושיקולי הרתעה שמטבע הדברים בית המשפט הוא ששולкал אותם ולא שירות המבחן [ראו, למשל, ע"פ 14/14 **עללא כרכ' ואח' נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (24.8.2015); ע"פ 14/14 **לנקין נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (2.8.2015)].

במכלול האמור לעיל לא מצאנו להתערב בגזר דיןו של בית המשפט קמא ואנו דוחים את הערעור.

המערער יתציב לתחילת ריצוי עונש המאסר ביום **13/11/16 בשעה 08.30** בבית המעצר **קישון**.

מציאות בית המשפט תשלח עותק פסק הדין לבאי כח הצדדים ולשירות בית הסוהר.

ניתן היום, ל' תשרי תשע"ז, 01 נובמבר 2016, בהעדר הצדדים.

א. וינשטיין, שופט
א. ליפשיץ, שופט

ו. אלרון - נשיא
[אב"ד]

אתם עטיאס